

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1073/2005

af 7. juli 2005

om ændring af forordning (EF) nr. 1725/2003 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IFRIC 2

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

allerede nævnt i betragtning 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2237/2004 af 29. december 2004 om vedtagelse af IAS 32.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og

(5) Høring af tekniske eksperter på området har bekræftet, at IFRIC 2 *Andele i andelsvirksomheder og lignende instrumenter* opfylder de tekniske kriterier for vedtagelse, som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002.

ud fra følgende betragtninger:

(6) Forordning (EF) nr. 1725/2003 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1725/2003 ⁽²⁾ blev der vedtaget visse internationale standarder og fortolkningsbidrag, der eksisterede pr. 14. september 2002.

(7) Denne ændring bør undtagelsesvis have virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2005 eller derefter, dvs. fra et tidspunkt før denne forordnings offentliggørelse. At ændringen finder anvendelse med tilbagevirkende kraft, er undtagelsesvis berettiget, fordi andelsvirksomhederne bør være i stand til at udarbejde deres regnskaber i overensstemmelse med IAS 32 som fortolket ved IFRIC 2, og fordi de med rimelighed kunne forvente en sådan anvendelse allerede på tidspunktet for vedtagelsen af IAS 32.

(2) Den 17. december 2003 offentliggjorde International Accounting Standard Board (IASB) den reviderede internationale regnskabsstandard (IAS) 32 *Finansielle instrumenter: Oplysning og præsentation*. IAS 32 fastlægger de grundlæggende principper for klassifikationen af instrumenter som forpligtelser eller egenkapital og blev vedtaget af Kommissionen ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2237/2004 ⁽³⁾ af 29. december 2004.

(8) De foranstaltninger, der vedtages i denne forordning, er i overensstemmelse med Regnskabskontroludvalgets udtalelse —

(3) Efter bilaterale drøftelser med repræsentanter for andelssektoren og efter anmodning fra Kommissionen opfordrede IASB sin International Financial Reporting Interpretation Committee (IFRIC) til at udarbejde et fortolkningsbidrag for at lette anvendelsen af den reviderede IAS 32.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

(4) IFRIC 2 *Andele i andelsvirksomheder og lignende instrumenter* blev offentliggjort den 25. november 2004. Fortolkningsbidraget tydeliggør, at klassifikationen af andele som henholdsvis finansielle forpligtelser eller egenkapital afhænger af andelenes karakteristika, særlig de nærmere indløsningsbetingelser. Dette fortolkningsbidrags ikrafttrædelsestidspunkt er det samme som for IAS 32, som

Artikel 1

I bilaget til forordning (EF) nr. 1725/2003 foretages følgende ændringer:

⁽¹⁾ EFT L 243 af 11.9.2002 s. 1.

⁽²⁾ EUT L 261 af 13.10.2003, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 211/2005 (EUT L 41 af 11.2.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 393 af 31.12.2004, s. 1.

Teksten til IFRIC 2 *Andele i andelsvirksomheder og lignende instrumenter*, der er anført i bilaget til denne forordning, indsættes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den skal anvendes for regnskabsår, der begynder 1. januar 2005 eller derefter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2005.

På Kommissionens vegne
Charlie McCREEVY
Medlem af Kommissionen

BILAG

INTERNATIONALE REGNSKABSSTANDARDER

IFRIC 2	<i>Andele i andelsvirksomheder og lignende instrumenter</i>
---------	---

IFRIC FORTOLKNINGSBIDRAG 2

Andele i andelsvirksomheder og lignende instrumenter

Referencer

- IAS 32 *Finansielle Instrumenter: Oplysning og præsentation* (ajourført 2003)
- IAS 39 *Finansielle Instrumenter: Indregning og måling* (ajourført 2003)

Baggrund

- 1 Andelsvirksomheder og tilsvarende virksomheder dannes af grupper af personer med det formål at opfylde fælles økonomiske eller sociale behov. National lovgivning definerer typisk en andelsvirksomhed som en sammenslutning til pleje af andelshavernes økonomiske interesser gennem fælles forretningsdrift (selvhjælpsprincippet). Andelshavernes interesser i en andelsvirksomhed benævnes ofte som andele eller lignende og benævnes i det følgende som »andele«.
- 2 IAS 32 fastlægger principperne for klassifikation af finansielle instrumenter som finansielle forpligtelser eller egenkapital. Navnlig gælder disse principper for klassifikationen af indløselige instrumenter, som giver indehaveren ret til at indløse disse instrumenter hos udsteder mod likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter. Disse principper er vanskelige at anvende på andele i andelsvirksomheder og lignende instrumenter. Visse af brugerne af IAS-standarderne har anmodet om hjælp til at forstå, hvordan principperne i IAS 32 skal finde anvendelse på andele og lignende instrumenter, der har visse træk, og under hvilke omstændigheder disse træk berører klassifikationen som forpligtelser eller egenkapital.

Anvendelsesområde

- 3 Dette fortolkningsbidrag finder anvendelse på finansielle instrumenter, som er omfattet af IAS 32, herunder finansielle instrumenter udstedt til andelshavere i andelsvirksomheder, som dokumenterer andelshavernes ejerandel i virksomheden. Dette fortolkningsbidrag finder ikke anvendelse på finansielle instrumenter, som skal eller kan afregnes i virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter.

Problemstilling

- 4 Mange finansielle instrumenter, herunder andele, har fællestræk med egenkapital, herunder stemmeret og ret til udbetaling af dividende. Visse finansielle instrumenter giver indehaveren ret til at kræve indløsning mod betaling i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, men kan omfatte eller blive omfattet af begrænsninger med hensyn til, om de finansielle instrumenter kan blive indløst. Hvordan skal disse indløsningsbetingelser vurderes ved bestemmelsen af, om de finansielle instrumenter skal klassificeres som forpligtelser eller egenkapital?

Konsensus

- 5 Den kontraktlige ret, som indehaveren af et finansielt instrument har (herunder andele i andelsvirksomheder) til at kræve indløsning, betyder ikke i sig selv, at det finansielle instrument skal klassificeres som en finansiell forpligtelse. Tværtimod skal virksomheden tage alle det finansielle instruments vilkår i betragtning ved klassifikationen som en finansiell forpligtelse eller egenkapital. Disse vilkår omfatter relevante lokale love, forskrifter samt virksomhedens vedtægter, der var gældende på tidspunktet for klassifikationen, men ikke forventede fremtidige ændringer af disse love, bestemmelser eller vedtægter.
- 6 Andele, som ville blive klassificeret som egenkapital, hvis andelshaverne ikke havde ret til at forlange indløsning, er egenkapital, såfremt en af betingelserne i afsnit 7 og 8 er opfyldt. Anfordringsindsud, herunder anfordringskonti, indskudskonti og tilsvarende kontrakter, der opstår, når andelshavere optræder som kunder, er finansielle forpligtelser for virksomheden.
- 7 Andelene er egenkapital, hvis virksomheden har en ubetinget ret til at nægte indløsning af andelene.
- 8 Lokale love, forskrifter eller virksomhedens vedtægter kan nedlægge forskellige typer forbud vedrørende indløsning af andelene, eksempelvis ubetingede forbud eller forbud baseret på likviditetskriterier. Hvis lokale love, forskrifter eller virksomhedens vedtægter ubetinget forbyder indløsning, er andelene egenkapital. Bestemmelser i lokale love, forskrifter eller virksomhedens vedtægter, som kun forbyder indløsning, såfremt visse betingelser — eksempelvis likviditetsbegrænsninger — er opfyldt (eller ikke opfyldt), medfører ikke, at andelene er egenkapital.

- 9 Et ubetinget forbud kan være absolut, således at enhver indløsning er forbudt. Et ubetinget forbud kan være delvist, således at det forbyder indløsning af andele, såfremt indløsning ville bevirke, at antallet af andele eller størrelsen af indskudskapitalen fra andelene falder til under et bestemt niveau. Det beløb, hvormed andele overstiger forbuddet mod indløsning, er forpligtelser, medmindre virksomheden har ubetinget ret til at nægte indløsning som beskrevet i afsnit 7. I nogle tilfælde kan antallet af andele eller den beløbsmæssige størrelse af indskudskapitalen, som er underlagt et indløsningsforbud, variere løbende. En sådan ændring i indløsningsforbuddet medfører en overførsel mellem finansielle forpligtelser og egenkapital.
- 10 Ved første indregning skal virksomheden måle sin finansielle indløsningsforpligtelse til dagsværdi. I tilfælde af andele med mulighed for indløsning skal virksomheden måle dagsværdien af den finansielle indløsningsforpligtelse til et beløb, der ikke er lavere end det beløb, der højest skal betales i medfør af indløsningsbestemmelserne i vedtægterne eller gældende lovgivning, diskonteret fra det tidligste tidspunkt, hvor beløbet kunne kræves betalt (jf. eksempel 3).
- 11 Som krævet i afsnit 35 i IAS 32 indregnes udlodninger til indehavere af egenkapitalinstrumenter direkte på egenkapitalen efter skat. Renter, udbytte og andre afkast vedrørende finansielle instrumenter klassificeret som finansielle forpligtelser er udgifter, uanset om de beløb, der således er betalt, karakteriseres som udbytte, renter eller andet.
- 12 Appendikset, som er en integreret del af fortolkningsbidraget, indeholder eksempler på anvendelsen af dette fortolkningsbidrag.

Oplysninger

- 13 Når en ændring i indløsningsforbuddet medfører en overførsel mellem finansielle forpligtelser og egenkapital, skal virksomheden give separat oplysning om den beløbsmæssige størrelse af, tidspunktet for og årsagen til overførslen.

Ikrafttrædelsestidspunkt

- 14 Der gælder samme ikrafttrædelsestidspunkt og overgangskrav for dette fortolkningsbidrag som for IAS 32 (ajourført 2003). Virksomheden skal anvende dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette. Fortolkningsbidraget skal anvendes med tilbagevirkende kraft.
-

*Appendiks***EKSEMPLER PÅ FORTOLKNINGSBIDRAGETS ANVENDELSE**

Dette appendiks er en integreret del af fortolkningsbidraget.

- A1 Dette appendiks beskriver syv eksempler på anvendelsen af IFRIC-fortolkningsbidraget. Eksemplerne udgør ikke nogen udtømmende liste, og andre mønstre er mulige. I hvert eksempel antages det, at der ikke eksisterer andre omstændigheder end dem, der er oplyst i fakta for eksemplet, og som ville kræve, at det finansielle instrument skal klassificeres som en finansiell forpligtelse.

UBETINGET RET TIL AT NÆGTE INDLØSNING (afsnitt 7)**Eksempel 1***Fakta*

- A2 Ifølge virksomhedens vedtægter er det alene virksomheden, der kan træffe beslutning om indløsning. Vedtægterne indeholder ikke yderligere bestemmelser om eller begrænsninger i denne ret. Virksomheden har i sin levetid aldrig nægtet at indløse andele, selvom bestyrelsen har ret til at gøre dette.

Klassifikation

- A3 Virksomheden har en ubetinget ret til at nægte indløsning, og andelene udgør egenkapital. IAS 32 fastlægger principperne for klassifikation, som er baseret på vilkårene for det finansielle instrument, og bemærker, at tidligere eller påtænkte skønsmæssige betalinger ikke udløser klassifikation som en forpligtelse. Afsnit AG26 i IAS 32 angiver, at:

Når præferenceaktier ikke kan indløses, afhænger klassifikationen af de øvrige rettigheder, der er knyttet til aktierne. Klassifikationen er baseret på en vurdering af kontraktens indhold og definitionen på en finansiell forpligtelse og et egenkapitalinstrument. Når udsteder kan vælge, om der skal foretages udlodning til indehavere af præferenceaktier, hvad enten de er kumulative eller ikke-kumulative, er aktierne egenkapitalinstrumenter. Klassifikationen af en præferenceaktie som et egenkapitalinstrument eller en finansiell forpligtelse påvirkes ikke af eksempelvis:

- a) tidligere foretagne udlodninger
- b) om udsteder har til hensigt at foretage udlodninger i fremtiden
- c) en mulig negativ påvirkning af kursen på udsteders ordinære aktier, hvis der ikke foretages udlodninger (på grund af restriktioner på udbetalingen af udbytte på de ordinære aktier, hvis der ikke udbetales udbytte på præferenceaktierne)
- d) den beløbsmæssige størrelse af udsteders reserver
- e) udsteders forventninger til resultatet for et regnskabsår, eller
- f) udsteders mulighed eller manglende mulighed for at påvirke den beløbsmæssige størrelse af årets resultat.

Eksempel 2*Fakta*

- A4 Ifølge virksomhedens vedtægter er det alene virksomheden, der kan træffe beslutning om indløsning. Imidlertid anføres det endvidere i vedtægterne, at godkendelsen af en anmodning om indløsning sker automatisk, medmindre virksomheden ikke er i stand til at foretage betalinger uden at overtræde lokale lovgivningsmæssige krav vedrørende likviditet eller reserver.

Klassifikation

- A5. Virksomheden har ikke en ubetinget ret til at nægte indløsning, og andelene udgør en finansiel forpligtelse. De ovenfor beskrevne begrænsninger er baseret på virksomhedens evne til at indfri sin forpligtelse. De begrænser kun indløsninger, såfremt likviditets- eller reservekravene ikke er opfyldt, og da kun indtil de er opfyldt. De medfører således ikke i henhold til principperne i IAS 32 en klassifikation af det finansielle instrument som egenkapital. Afsnit AG25 i IAS 32 angiver, at:

Præferenceaktier kan udstedes med forskellige rettigheder. Når det skal afgøres, hvorvidt en præferenceaktie er en finansiel forpligtelse eller et egenkapitalinstrument, vurderer udstederen de konkrete rettigheder, som er knyttet til aktien for at afgøre, hvorvidt den har de afgørende kendetegn for en finansiel forpligtelse. Eksempelvis indeholder en præferenceaktie med indløsning på et specifikt tidspunkt eller efter indehaverens valg en finansiel forpligtelse, idet udstederen er forpligtet til at overdrage finansielle aktiver til indehaveren af aktien. *Udsteders potentielle manglende evne til at opfylde sin forpligtelse til at indløse en præferenceaktie, som udsteder er kontraktligt forpligtet til at indløse, hvad enten det skyldes mangel på midler, lovmæssige restriktioner eller utilstrækkelige overskud eller reserver, fjerner ikke forpligtelsen.* (Kursivering tilføjet)

FORBUD MOD INDLØSNING (afsnit 8 og 9)

Eksempel 3*Fakta*

- A6 En andelsvirksomhed har tidligere udstedt andele til sine andelshavere på forskellige tidspunkter og for forskellige beløb, som følger:

a) 1. januar 20x1 100 000 andele a CU 10 (CU 1 000 000)

b) 1. januar 20x2 100 000 andele a CU 20 (yderligere CU 2 000 000, hvilket bringer det samlede beløb for udstedte andele op på CU 3 000 000).

Andelene er indløselige på anfordring til det beløb, til hvilket de blev udstedt.

- A7 Ifølge virksomhedens vedtægter må kumulative indløsninger ikke overstige 20 % af det højeste antal af de andele, der har været i omløb på noget tidspunkt. Pr. 31. december 20x2 har virksomheden 200 000 andele i omløb, hvilket er det højeste antal andele, der nogensinde har været i omløb, og der er ikke tidligere blevet indløst nogen andele. Den 1. januar 20x3 ændrer virksomheden sine vedtægter og forhøjer grænsen for tilladte kumulative indløsninger til 25 % af det højeste antal andele, der har været i omløb på noget tidspunkt.

*Klassifikation**Før vedtægtsændringen*

- A8 Det beløb, hvormed andelene overstiger forbuddet mod indløsning, er finansielle forpligtelser. Andelsvirksomheden måler denne finansielle forpligtelse til dagsværdi ved første indregning. Da disse andele er indløselige på anfordring, fastlægger andelsvirksomheden dagsværdien for sådanne finansielle forpligtelser som krævet i afsnit 49 i IAS 39, hvori det anføres: »Dagsværdien af en finansiel forpligtelse med et anfordringselement (eksempelvis en anfordringskonto) er ikke mindre end det beløb, der skal betales på anfordring ...«. I overensstemmelse hermed klassificerer andelsvirksomheden det højeste beløb, der kan kræves betalt på anfordring i henhold til indløsningsbestemmelserne, som finansielle forpligtelser.

- A9 Den 1. januar 20x1 er det højeste beløb, der kan kræves betalt i henhold til indløsningsbestemmelserne, 20 000 andele a CU 10, og i overensstemmelse hermed klassificerer virksomheden CU 200 000 som en finansiel forpligtelse og CU 800 000 som egenkapital. Den 1. januar 20x2 stiger det højeste beløb, der kan kræves betalt i henhold til indløsningsbestemmelserne, imidlertid til 40 000 andele a CU 20 på grund af den nye udstedelse af andele a CU 20. Udstedelsen af yderligere andele a CU 20 skaber en ny forpligtelse, som måles til dagsværdi ved første indregning. Efter disse andele er blevet udstedt, udgør forpligtelsen 20 % af det samlede antal andele i omløb (200 000), målt til CU 20, eller CU 800 000. Dette kræver indregning af en yderligere forpligtelse på CU 600 000. I dette eksempel indregnes der ingen gevinster eller tab. I overensstemmelse hermed klassificerer virksomheden nu CU 800 000 som finansielle forpligtelser og CU 2 200 000 som egenkapital. I dette eksempel antages det, at disse beløb ikke ændres mellem 1. januar 20x1 og 31. december 20x2.

Efter vedtægtsændringen

A10 Efter vedtægtsændringen kan andelsvirksomheden nu blive pålagt at indløse op til 25 % af andelene i omløb eller højest 50 000 andele a CU 20. I overensstemmelse hermed klassificerer andelsvirksomheden den 1. januar 20x3 et beløb på CU 1 000 000, hvilket er det højeste beløb, der kan kræves betalt på anfordring i henhold til indløsningsbestemmelserne, som finansielle forpligtelser, opgjort i overensstemmelse med afsnit 49 i IAS 39. Virksomheden overfører derfor den 1. januar 20x3 et beløb på CU 200 000 fra egenkapitalen til finansielle forpligtelser, hvilket efterlader CU 2 000 000 klassificeret som egenkapital. I dette eksempel indregner virksomheden ingen gevinster eller tab på overførslen.

Eksempel 4

Fakta

A11 Lokal lovgivning om andelsvirksomheders drift, eller vilkårene i virksomhedens vedtægter, forbyder en virksomhed at indløse andele, såfremt en indløsning ville reducere indskudskapitalen fra andelene til under 75 % af det højeste beløb af indskudskapitalen fra andelene. Det højeste beløb for en bestemt andelsvirksomhed er CU 1 000 000. På balancedagen er indskudskapitalen CU 900 000.

Klassifikation

A12 I dette tilfælde ville CU 750 000 blive klassificeret som egenkapital, og CU 150 000 ville blive klassificeret som finansielle forpligtelser. Ud over de allerede nævnte afsnit anføres det i afsnit 18(b) i IAS 32 blandt andet, at:

... et finansielt instrument, som giver indehaveren ret til at indløse instrumentet hos udsteder mod likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver (et »indløseligt instrument«), er en finansiell forpligtelse. Dette gælder, selvom den beløbsmæssige størrelse af likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver opgøres på basis af et indeks eller en anden post, som potentielt kan stige eller falde, eller selvom det indløselige instruments juridiske form giver indehaveren ret til en andel af forskelsværdien af udsteders aktiver. Hvis indehaveren har en option på at indløse instrumentet hos udsteder mod likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, opfylder det indløselige instrument definitionen på en finansiell forpligtelse.

A13 Indløsningsforbuddet, der beskrives i dette eksempel, afviger fra de begrænsninger, der beskrives i afsnit 19 og AG25 i IAS 32. Disse restriktioner er begrænsninger i virksomhedens evne til at betale det beløb, der skyldes på en finansiell forpligtelse, dvs. de forhindrer kun betaling af forpligtelsen, hvis bestemte betingelser er opfyldt. I modsætning hertil beskriver dette eksempel et ubetinget forbud mod indløsninger over et specificeret beløb, uagtet virksomhedens evne til at indløse andelene (eksempelvis set i lyset af virksomhedens kontantbeholdning, overskud eller reserver til udlodning). I realiteten forhindrer forbuddet mod indløsning virksomheden i at pådrage sig en finansiell forpligtelse til at indløse mere end et bestemt beløb af den indskudte kapital. Den del af andelene, der er omfattet af indløsningsforbuddet, udgør derfor ikke en finansiell forpligtelse. Selvom hver andelshavers andele kan indløses hver for sig, er en del af de samlede andele i omløb ikke indløselige under nogen omstændigheder andet end ved likvidation af virksomheden.

Eksempel 5

Fakta

A14 Omstændighederne i dette eksempel er som anført i eksempel 4. Desuden forhindrer de likviditetskrav, der pålægges i den lokale jurisdiktion, virksomheden i på balancedagen at indløse nogen andele, medmindre virksomhedens likvide beholdninger og kortfristede investeringer overstiger et specificeret beløb. Virkningen af disse likviditetskrav på balancedagen er, at virksomheden ikke kan betale mere end CU 50 000 for at indløse andele.

Klassifikation

A15 Som i eksempel 4 klassificerer virksomheden CU 750 000 som egenkapital og CU 150 000 som en finansiell forpligtelse. Det skyldes, at det beløb, der klassificeres som en forpligtelse, er baseret på virksomhedens ubetingede ret til at afvise indløsning og ikke på betingede begrænsninger, som kun forhindrer indløsning, såfremt likviditetskravet eller andre krav ikke er opfyldt, og da kun indtil de er opfyldt. Bestemmelserne i afsnit 19 og AG25 i IAS 32 finder anvendelse i dette tilfælde.

Eksempel 6

Fakta

A16 Virksomhedens vedtægter forbyder virksomheden at indløse andele med et beløb, der overstiger provenuet af udstedelsen af yderligere andele til nye eller eksisterende andelshavere i de foregående tre år. Provenuet af udstedelse af andele skal anvendes til indløsning af andele, som andelshavere har forlangt indløst. I de foregående tre år har provenuet af udstedelsen af andele været CU 12 000, og ingen andele er blevet indløst.

Klassifikation

A17 Virksomheden klassificerer andele til en værdi af CU 12 000 som finansielle forpligtelser. I overensstemmelse med de i eksempel 4 beskrevne konklusioner er andele, der ikke er omfattet af et ubetinget forbud mod indløsning, ikke finansielle forpligtelser. Et sådant ubetinget forbud gælder for et beløb svarende til provenuet af andele, der udstedes inden de foregående tre år, og dette beløb klassificeres i overensstemmelse hermed som egenkapital. Et beløb svarende til provenuet af andele, der udstedes i de foregående tre år, er imidlertid ikke omfattet af et ubetinget forbud mod indløsning. I overensstemmelse hermed medfører provenu fra udstedelsen af andele i de foregående tre år finansielle forpligtelser, indtil det ikke længere er disponibelt for indløsning af andele. Virksomheden har som følge heraf en finansiell forpligtelse svarende til provenuet af de andele, der er udstedt i løbet af de foregående tre år, med fradrag af eventuelle indløsninger i denne periode.

Eksempel 7*Fakta*

A18 Virksomheden er en andelsbank. Ifølge lokal lovgivning om andelsbankers drift skal mindst 50 % af virksomhedens samlede »udestående forpligtelser« (et begreb, der defineres i bestemmelserne til at omfatte andelshavernes andelskonti) være i form af indskudskapital fra andelshavere. Virkningen af bestemmelsen er, at hvis alle andelsvirksomhedens udestående forpligtelser har form af andele, vil virksomheden kunne indløse dem alle. Den 31. december 20x1 har virksomheden samlede udestående forpligtelser på CU 200 000, hvoraf CU 125 000 er andelshavernes andelskonti. Vilkårene for andelshavernes andelskonti tillader indehaveren at indløse kontoen på anfordring, og der er ingen begrænsninger på indløsningen i virksomhedens vedtægter.

Klassifikation

A19 I dette eksempel klassificeres andele som finansielle forpligtelser. Indløsningsforbuddet svarer til de begrænsninger, der beskrives i afsnit 19 og AG25 i IAS 32. Restriktionen er en betinget begrænsning af virksomhedens evne til at betale det beløb, der skyldes på en finansiell forpligtelse, dvs. den forhindrer kun betaling af forpligtelsen, hvis bestemte betingelser er opfyldt. Mere konkret kunne virksomheden blive pålagt at indløse det samlede beløb af andele (CU 125 000), såfremt den tilbagebetale alle sine øvrige forpligtelser (CU 75 000). Forbuddet mod indløsning forhindrer således ikke virksomheden i at pådrage sig en finansiell forpligtelse til at indløse flere end et bestemt antal af andelene eller et bestemt beløb af den indskudte kapital. Det tillader virksomheden at udskyde indløsning, indtil en betingelse er opfyldt, nemlig tilbagebetaling af andre forpligtelser. Andele i dette eksempel er ikke omfattet af et ubetinget forbud mod indløsning og klassificeres derfor som finansielle forpligtelser.
